

KOLFLIED.

Wie kolven wil met eere,
Die neem een goeden stand,
Hij leer de maat beheerschen
En oef'ne oog en hand,
Wie deze regels ooit verzaakt
'k Vrees dat hij heel veel poedels maakt
Of 't hart der paal niet raakt.

De ware kolvers houden
't Oog immer op hun bal,
En zijn vol vrees en hope
Waar of hij komen zal,
Maar nooit verandert hun gelaat,
Of hunne bal is op de maat
Of in de kast soms gaat.

Wie kolven wil met eere,
Die toon' een blij gezicht,
Vooral wannneer zijn kolfbal
Stil in het kistje ligt.
Want, kolven is een goede zaak,
Maar, tusschenbeide is vermaak
Toch ook des kolvers taak.